Quelle: https://manuscripta.at/?ID=40036
Copyright: Melk, Benediktinerstift

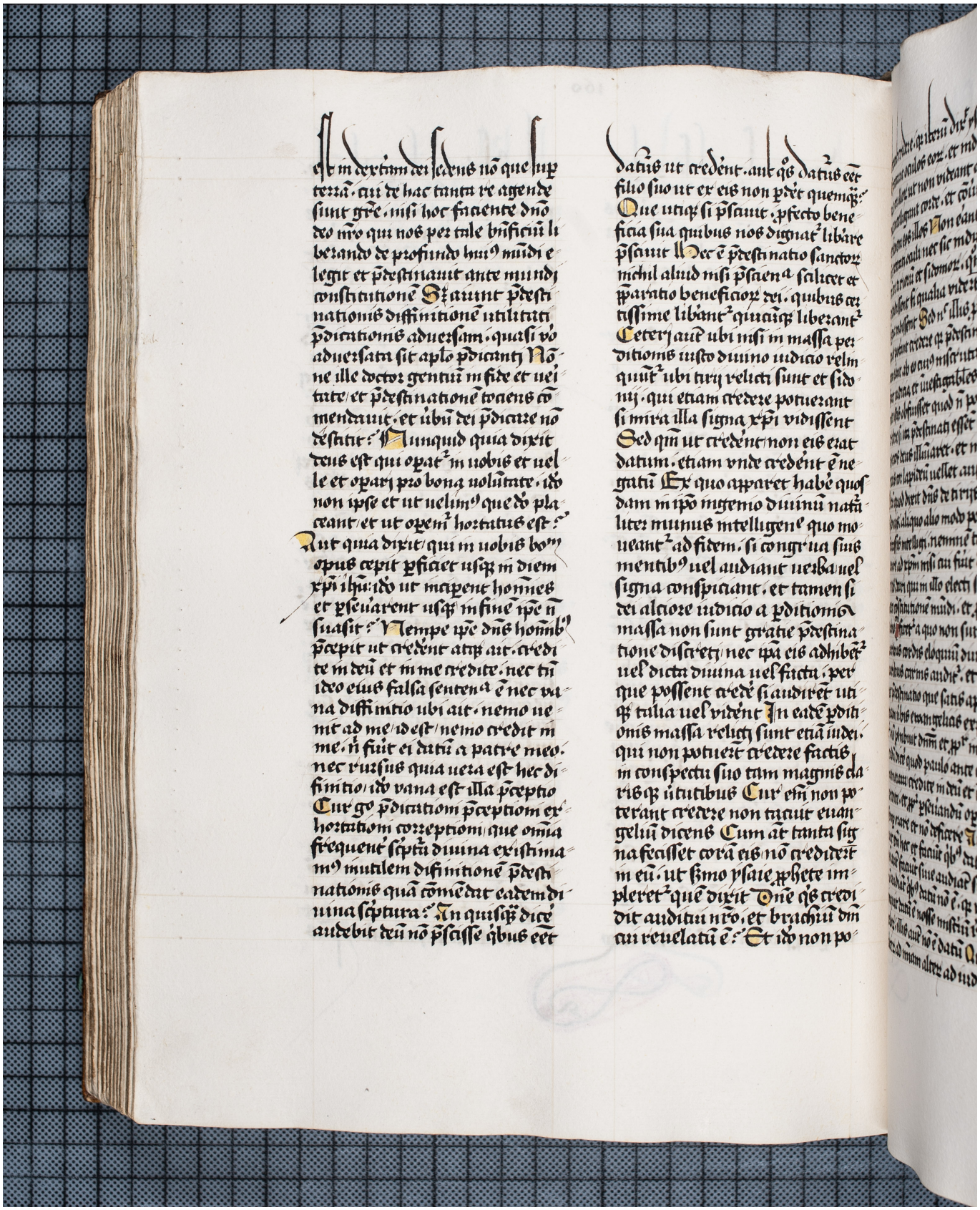

est in certam dei sententiam nõ que inp
terrã. qui de hac tanta re agende
sunt grãe. nisi hoc faciente dnõ
deo nro qui nos per tale bnificũ li
berando de profundo hui⁹ mũdi e
legit et prestinauit ante mundi
constitutionẽ Stauunt prestin
ationis diffinitionẽ utilitati
pdicationis aduersam. quasi vo
aduersatu sit aplo pdicanti Nõ
ne ille doctor gentiũ in fide et uei
tate/ et prestinationẽ tracens cõ
mendauit. et ubiũ dei pdicare nõ
desistit? Numquid quia dixit
deus est qui opat² in nobis et uel
le et opari pro bona uolũtate. idõ
non ipse et ut uelim⁹ que dõ pla
ceant/ et ut opem² hortatus est?
Aut quia dixit/ qui in nobis bõm
opus cepit pficet usq; in diem
xpi ihu: idõ ut mapent homines
et pseuiarent usq; in finẽ ipe n
suasit? Nempe ipe dns hominib⁹
pcepit ut credent atq; aut. credi
te in deũ et in me credite. nec tñ
ideo eius falsa sententia ẽ nec ua
na diffinitio ubi ait. nemo ue
nit ad me/ id est/ nemo credit in
me. n̄ fuit ei datũ a patre meo.
nec rursus quia uera est hec di
finitio/ idõ uana est illa pceptio
Cur go pdicationem pceptionem et
hortationem correptionem/ que omnia
frequenter sc̄ptã diuina existima
m⁹ mutilem diffinitionẽ prestin
ationis quã cõmendat eadem di
uina sc̄ptura? In quisq; dicẽ
audebit deũ nõ psasse ꝗbus eet
datus ut credent. aut ꝗs datus eet
filio suo ut ei eis non pdet quemq;?
Que utq; si psanut. pfecto bene
ficia sua quibus nos dignat² libare
psanut Nec ẽ prestinatio sanctor
nihil aliud nisi psaena scilicet et
paratio beneficior dei. quibus ce
rissime libant² quicq; liberant²
Ceterum aut ubi nisi in massa pe
ditionis iusto diuino iudicio relin
quunt² ubi tuq; relicti sunt et sido
nij. qui etiam credere potuerant
si mira illa signa xpi uidissent
Sed qm ut credent non eis erat
datum. etiam unde credent ẽ ne
gatũ Et quo apparet habẽ quos
dam in ipo ingenio diuinũ natũ
litei munus intelligenẽ quo mo
ueant² ad fidem. si congrua suis
mentib⁹ uel audiant uerba uel
signa conspicant. et tamen si
dei alcore iudicio a pditionis
massa non sunt gratie prestina
tione discreti/ nec iptã eis adhibẽt²
uel dicta diuina uel facta. per
que possent credẽ si audirẽt uti
q; talia uel uidẽt In eadẽ pdi
onis massa reliqui sunt etiã indei.
qui non potuerẽt credere factis
in conspectu suo tam magnis ca
ris q; utilibus Cur enim non po
terant credere non tacuit euan
geliũ dicens Cum ãt tanta sig
na fecisset coramẽ eis nõ credidẽt
in eũ. ut sicut ysaie xphete im
pleret² quẽ dixit Dnẽ qs credi
dit auditui nro. et brachiũ dni
cui reuelatũ ẽ? Et idõ non po